25/09/2024

25 Σεπτεμβρίου: Εορτάζει η Αγία Ευφροσύνη

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 25 Σεπτεμβρίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη της Αγίας Ευφροσύνης.

Αυτή η Αγία Ευφροσύνη έζησε στα χρόνια του Θεοδοσίου του μι-κρού κατά το έτος 410 και αφού εγκατέλειψε τα χαροποιά πράγματα του κόσμου αυτού και την φαντασία και την δόξα της παρούσης ζωής και έφυγε κρυφά από την οικία του πατέρα της, μετασχημάτισε τον εαυτό της. Αφού φόρεσε, δηλαδή, ανδρική ενδυμασία αντί για Ευφροσύνη μετονομάστηκε Σμάραγδος. Και επειδή αγάπησε των Μοναχών την πολιτεία, πήγε σε ένα Μοναστήρι ανδρικό, παρουσιαζόμενη ως ευνούχος βασιλικός και, αφού έγινε μοναχή, φρόντιζε με κάθε τρόπο, πώς να κρυφθεί και να μη την μάθει ο πατέρας της Παφνούτιος. Αφού λοιπόν πέτυχε αυτό που ποθούσε, αγωνιζόταν με αγώνες και κόπους πολλούς και με προσευχές εκτενείς και αδιάκοπες, έως ότου κατεξήρανε με υπερβολή το απαλό και γυναικείο της σώμα, στο σημείο, που παραξενευόταν και θαύμαζαν όλοι οι αδελφοί, που ήταν

στο Μοναστήρι, βλέποντας την μεγάλη κακοπάθεια, που χρησιμοποιούσε η αοίδιμη.

Και πράγματι ήταν ένα πράγμα παράξενο, που αδυνατεί να το παρουσιάσει λόγος· δηλαδή, το να βλέπει κα-νείς μία ωραία γυναίκα να κατοικεί ανάμεσα σε άνδρες Μοναχούς. Η οποία μπόρεσε να κρυφθεί τόσο από τον πατέρα της, ο οποίος την ζητούσε επίμονα στα όρη και τα λαγκάδια και σε κάθε τόπο και έτρεχε εδώ και εκεί αναστενάζοντας για τον μακρύ και πολυχρόνιο χωρισμό της όσο και από τους Μονα-χούς, με τους οποίους συγκατοικούσε. Και στην συνέχεια μπόρεσε να αστράψει ανάμεσα στους άνδρες με τις αρετές, όπως και ο πολύτιμος λίθος σμάραγδος αστράφτει ανάμεσα στους άλλους λίθους.

Πράγματι, σμάραγδος φάνηκε η μακάρια αυτή Ευφροσύνη, μένον-τας αγνώριστη, όχι για ένα χρόνο ή δύο ή τρεις, αλλά για διάστημα τριά-ντα οκτώ ολόκληρων ετών, δηλαδή μέχρι το τέλος της ζωής της. Μόνο στο τέλος της φανέρωσε, ότι ήταν γυναίκα και όχι άνδρας. Όταν, δηλα-δή, ο πατέρας της Παφνούτιος πήγε μία φορά στο Μοναστήρι, τον καιρό που επρόκειτο η Οσία να πεθάνει, αυτή βλέποντάς τον του είπε μόνο αυ-τόν τον τελευταίο λόγο· «Ω πάτερ». Και έτσι παρέδωσε το πνεύμα της στα χέρια του Θεού, χαρούμενη και ευφραινόμενη για τα αγαθά, που επρόκειτο να απολαύσει για τους αγώνες και τους κόπους της.

Ο πατέρας της, μόλις άκουσε τον λόγο αυτόν, θαύμασε και τότε από την υπερβολική χαρά που έλαβε, επειδή αξιώθηκε να δει την θυγατέρα του, έπεσε στην γη σαν νεκρός. Διότι τί άλλο έπρεπε να πάθει, όταν άκουσε τέτοιον χαροποιό λόγο; Και όταν αξιώθηκε να δει την θυγατέρα του, που την αναζητούσε και την επιθυμούσε τριάντα οκτώ χρόνια; Τότε, επειδή αξιώθηκε να δει το γέννημά του που το επιθυμούσε, εγκατέλειψε πα-τρίδα και κόσμο και τα του κόσμου και αφού έβαλε με ζήλο μαζί και πόθο στην ψυχή του τους ασκητικούς αγώνες της θυγατέρας του, έγινε και αυτός Μοναχός .Έτσι φάνηκε διάδοχος και κληρονόμος τόσο του τόπου, όσο και του τρόπου· δηλαδή του Μοναστηριού και των αρετών της θυγατέρας του, ως πατέρας τέτοιου ευλογημένου τέκνου, χαίρων και ευφραινόμενος απήλθε προς τον Κύριο.

(Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου, Συναξαριστής, τ. Α΄, εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη-Άγιον Όρος, σ. 185-186)